

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמזלג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

- העותרים ב-עת"מ 17658-12-15:
1. אייל לבבי
 2. נואף מסראווה
 3. נטלי אלוני
 4. דבורה ברוך
 5. ויקטוריה פישמן
 6. יונס סמיח
 7. מג'דולין אגבאריה
 8. אדם ברמן
 9. איתמר שמעוני
- ע"י ב"כ עו"ד שי דקס ואח'

- העותרים ב-עת"מ 23028-12-15:
1. אורה אמזלג
 2. מעיין אשכנזי
 3. איטל גנון
 4. סעיד חוסין דבאח
 5. אסתר אתי דקל
 6. רונן זיו
 7. דניאל חנוכייב
 8. נועה יעקב
 9. אליהו כהן
 10. אשר כץ
 11. משה להט
 12. מיה לחוביץ
 13. אסף מאיר יצחקי
 14. בת אל משה
 15. האני נאג'ר
 16. רביד סובול פאלח

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמזלג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

17. אסף פרדס

18. אמיר ק.

ע"י ב"כ עו"ד יניב לנקרי ואח'

1. סלומון טקה **26297-12-15 בעת"מ העותרים**

2. רחלי סילברן

3. רות רחל מרדכי

4. אברהים עטייה

5. ויקי עזרא אסף

6. יואב מונסטרסקי

7. עמרי שאשא

8. יניב עמוס-דנקנר

ע"י ב"כ עו"ד אורן טסלר ואח'

1. אורי אגא מזרחי **העותרים ב-עת"מ 48594-12-15:**

2. בן ציון מושקוביץ

3. מאיר לוזון

4. ניר הדרי

5. בסאם עלקם

6. אברהם גורקה

7. יורם אקוע

8. חגי בירן

- בעצמם

- נ ג ד -

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמזלג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

המשיבות:

1. לשכת עורכי הדין

2. ועדת הבחינות של לשכת עורכי הדין

ע"י ב"כ עו"ד גלעד וקסלר

נוכחים:

עו"ד שי דקס ב"כ העותרים בעת"מ 17658-12-15

עו"ד יניב לנקרי ב"כ העותרים בעת"מ 23028-12-15

עו"ד אורן טסלר ורינת גלעד – ב"כ העותרים בעת"מ 26297-12-15

העותר מס' 1 בעת"מ 48594-12-15 מר אורי מזרחי

עו"ד וקסלר ב"כ המשיבות

פרוטוקול

שעת תחילת הדיון 13:09.

עו"ד דקס: חוזר על האמור בכתב העתירה, חוזר גם על עיקרי הטענות. בטיעון אחדד את הדברים. טענות לגבי חריגה מסמכות – ההלכה הפסוקה בבג"צ עמיר קבעה כי תקנה 18 היא הקובעת את נושאי הבחינה. כן נקבע כי יש לפרש את התקנה בדווקנות ובצמצום. כפי שקבע השופט מצא, צריך שיהיה עיגון מילולי מינימאלי בטקסט של התקנה כדי שניתן יהיה להכליל נושא כלשהו בחומר למבחן. תקנה 18 לא קובעת רשימת חוקים אלא קובעת רשימת נושאים. ייתכן כי חוק כלשהו כולל בתוכו מספר נושאים, חלקם כלולים בתקנה 18 וחלקם לא. הדוגמא לכך היא פס"ד זנה שניתן על ידי ביהמ"ש בשנת 2007, כב' השופטת יהודית צור, שם נפסלה שאלה אשר נשאלה על ס' 10א' לחוק בתי המשפט, הנושא היה מינוי שופט בפועל. ביהמ"ש קבע שלא כל החוק בחומר ואם נשאלה על נושא שאינו בחומר, יש פסלו את השאלה. המשיבות לא הגישו ערעור על פסק דין זנה ולכן הוא חלוט. יפים הדברים גם לשאלה 14. אין מחלוקת כי נושא של תביעה נגזרת אינו בחומר לבחינה. לפי תקנה 18(7) מה שבחומר זה רישום תאגידים, מסמכי תאגידים וכיוצ"ב. הליך של תביעה נגזרת אינו קשור לנושא. הליך של תביעה נגזרת יש לו הליכים מיוחדים, הוא מחולק לשני שלבים: הגשת התביעה ויחד איתה הבקשה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמולג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

- 1 לאישורה כתביעה נגזרת והשלב השני הוא החל מהחלטת ביהמ"ש המחוזי האם לאשר את התביעה
2 כתביעה נגזרת או לא. לא ניתן היה לענות על שאלה 14 בלא לדעת ולהכיר את ההליכים של תביעה
3 נגזרת. די לעיין בחלופות שהוצעו כדי לראות שהן סווגו במסגרת אותם שלבים של תביעה נגזרת. חברי
4 המלומד עו"ד וקסלר טען בתשובתו כי לא צריך היה להכיר את הליכי התביעה הנגזרת ודי היה להכיר
5 את תקנה 14ב' לתקנות האגרה. אני חולק עליו. כשם שהנבחנים לא היו צריכים ללמוד את ס' 10א'
6 לחוק בתי המשפט אלא "לדלג עליו", כך הנבחנים לא היו צריכים ללמוד את תקנה 14ב', פטור מאגרה
7 בתביעה נגזרת. ברגע שהנבחן כאשר הוא לומד חומר רב היקף והוא רואה שמדובר בנושא שלא מנוי
8 בתקנה 18, כפי שהוא רשאי לדלג על 10א', כך הוא רשאי לדלג על פטור מאגרה בהליך של תביעה
9 נגזרת. בפרשת סובח, שניתן לפני שנה, נקבע שכשיש מחלוקת והנושא אינו בהיר, הדבר יפורש לטובת
10 הנבחנים ולא ניתן להכליל את אותו נושא ואני מפנה לפס"ד השופט שוהם אליו הצטרף השופט
11 רובינשטיין, דעתו חולקת של השופט מזוז. אבקש לפסול את שאלה 14. פטור מאגרה הוא בחומר רק
12 כאשר הוא חל על עניינים ונושאים המנויים בתקנה 18. למשל פטור מאגרה בסדר דין אזרחי,
13 בהוצל"פ, אך לא בתביעה נגזרת.
- 14 שאלה 67, מפנה לבג"צ עמיר, השופט מצא קבע מה שלא כתוב בתקנה 18 באופן מפורש ונחרץ, לא
15 יהיה בחומר. לעניין שעבודים, תקנה 18(ב) קובעת כי הנבחן יבחן על רישום שעבודים וביטולם. לא
16 כתוב תקפות שעבודים או תוקף שעבודים. יש הבדל עצום בין רישום השעבוד לבין תוקף השעבוד כלפי
17 הנושים כלפי נושה מתחרה, כלפי שעבוד באותה רמת דרג. כשם שלא מקבלים שאלה על עסקאות
18 נוגדות במקרקעין, כשם שלא היינו מקבלים שאלה על תקנת השוק לפי ס' 34 לחוק המכר, כך אין
19 לקבל שאלה על תוקף שעבוד. מדובר בשאלה של דין מהותי. תקנות הלשכה מסווגות לשני סוגים של
20 מבחנים. תקנה 4 לתקנת הלשכה, חלה על נבחנים שנבחנים בדיני מדינת ישראל, שלמדו במוסד בחו"ל
21 ולכן חזקה שהם אינם מכירים את הדין המהותי בישראל ולכן נבחן אותם על הדין המהותי. אותם
22 נבחן גם על תוקף של שעבודים. לעומת זאת, תקנה 18 היא התקנה שחלה על היבט מעשי. על הדין
23 הפרוצדורלי. כאשר אותה יש לפרש בדווקנות ובצמצום ולכן רישום שעבוד, משמע איך רושמים
24 שעבוד, איזה מסמכים צריך להציג, מיהו הגורם וכיוצ"ב. טוען חברי עו"ד וקסלר כי לרישום שעבוד
25 יש השלכה על תוקפו ולהיפך. חלוק אני עליו. דווקא ס' 4(3) לחוק המשכון, מלמד אותנו כי יכול שיהיה
26 תוקף לשעבוד גם בלי רישומו. על כן תחרות בין שני שעבודים בעלי אותו מדרג, היא שאלה לא
27 מוחלטת, שיש לה סייגים, שיש לה פרשנויות ועל כן היא לא יכולה להיות שאלה של היבט מעשי.
28 ביהמ"ש מתבקש לפסול את שאלה 67.
- 29 חריגה ממתחם הסבירות – ביהמ"ש קבע הלכת קורנילדי לפיה ככלל לא יטה להתערב ביהמ"ש
30 בנכונות השאלות אולם יש חריג. החריג אומר שבמקרים חריגים, קיצוניים, יתערב ביהמ"ש גם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמולג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 בסבירות השאלה, גם בנכונותה ואף בבחירת החלופה הנכונה, מקום שהדבר דרוש למניעת עיוות דין
2 ולשם עשיית צדק. כך נקבע גם בבג"צ לוי ב- 2005, השופט רובינטשיין וגם לאחרונה בפרשת עטמלה,
3 פס"ד מ- 2014, פסל ביהמ"ש העליון שלושה שופטים ללא דעת מיעוט, שאלה אשר התשובה שנבחרה
4 לה, חרגה ממתחם הסבירות באופן קיצוני. נקבע כי חריגה קיצונית ממתחם הסבירות, תהה במקרה
5 שבו התשובה שנבחרה נוגדת הוראות חוק חרות או תקנה או הלכה פסוקה של ביהמ"ש העליון או
6 במקרה שהשאלה אינה בהירה, אזוטריה וכיוצ"ב. שאלה 39 היא הדוגמא הטובה לכך. התשובה
7 שנבחרה, תשובה ד', סוטה ונוגדת הוראות חוק חרות שבס' 39 לחוק הירושה. שאול אינו רשאי להגיש
8 המרצת פתיחה או כל תביעה שהיא בלא שניתן קודם צו קיום צוואה על ידי הגורם המסמך, הרשם
9 לענייני ירושה. לא נתון כי ניתן צו קיום צוואה ולפי הכללים שנקבעו על ידי ביהמ"ש, מה שלא כתוב
10 בשאלה לא קיים. אסור לנבחן להוסיף עובדות ולהניח הנחות שאינן כתובות בשאלה וברור כי כלל זה
11 חל גם על המשיבות. משלא נכתב בשאלה כי ניתן צו קיום צוואה, ההנחה היא כי לא ניתן צו קיום
12 ולכן שאול לא היה רשאי להגיש כל תביעה שהיא. טענת עו"ד וקסלר כי חלופות א', ב', ג', אינן נכונות
13 שכן הן נוגדות את התקנות ועל כן ברור כי חלופה ד' היא הנכונה ביותר, עם כל הכבוד, אינה נכונה.
14 חלופה ד' היא הכי פחות נכונה מבין יתר החלופות. עם חלופות א', ב' ו- ג' נוגדות את התקנות, הרי
15 שחלופה ד' נוגדת חוק חרות ולכל הפחות חלופה ד' אינה נכונה בדיוק כפי שיתר החלופות אינן נכונות.
16 דווקא הפסיקה שצוטטה בכתב התשובה, הוועדה המקומית נ' לוטקר, מלמדת אותנו כי הרשימה
17 שבתקנה 248 – 256, לאיזה נושאים ניתן להגיש המרצת פתיחה, אינה רשימה סגורה. כל עוד מדובר
18 בנושא עובדתי מתומצת, ניתן יהיה להגיש המרצת פתיחה גם על נושאים שאינם בתקנה. חלופות א'
19 – ג', אינן נפסלות אוטומטית, דין השאלה להיפסל. השאלה כולה אינה בהירה ולוקה בחסר. מה הסעד
20 המבוקש על ידי שאול. שאלה על סמכות מקומית או שאלה באיזה הליכים מותר לפתוח המרצת
21 פתיחה, היא שאלה שתלויה הסעד המבוקש. לא ניתן לענות על השאלה בלי לדעת מה הסעד המבוקש.
22 במקרה הזה כתוב רק ששאול יורש של מקרקעין לפי צוואה. השאלה לא סבירה. התשובה נוגדת
23 הוראות חוק חרות ודינה להיפסל.

24 שאלה 48 – המשיבות קיבלו כחלופה נכונה תשובה שקובעת כי ניתן לקבל פס"ד בתביעה של נזקי גוף
25 על סמך עדות של התובע בלא צורך בחו"ד רפואית. תשובה זו נוגדת את הוראות תקנה 127 לתקנות
26 סדר הדין האזרחי. טענת חברי כי יכול להיות שמדובר בתביעה עגמת נפש או כאב וסבל, אינה נכונה.
27 גם כדי לחשב כאב וסבל צריך להציג אחוזי נכות. במאי 2014 המשיבות קיבלו תשובה הפוכה ונקבע
28 שלא ניתן להוכיח עניין שברפואה ללא חו"ד רפואית.

29 שאלה 52 – אין ספק לפי ס' 2' לתוספת שהחוק חל על ילד בעבירת אלימות רק כשמדובר על עד או
30 קורבן לעבירה. לעומת זאת בשאלה נתון לנו כי הילד חשוד בעבירת אלימות. לפי התוספת לחוק הגנת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמולג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 ילדים, על ילד שכזה לא חלות ההגנות שבחוק הגנת ילדים ולכן מלכתחילה עוד בגוף השאלה, אף
2 תשובה לא יכולה להיות נכונה, שכן החוק אינו חל על ילד שחשוד בעבירת אלימות. טענות עו"ד וקסלר
3 לפיהן אפשר היה להניח כי אולי מדובר בעבירת מין או בעבירה שנלווית לעבירת אלימות, אלה עובדות
4 שלא נכתבו בשאלות, כל שנתון היה כי מדובר בעבירת אלימות ועל כן כשמדובר על חשוד ולא על עד
5 או קורבן, החוק לא חל.

6 שאלה 9 – לפי ההלכה הפסוקה, תקנה 205ג' לתקנות סדר הדין האזרחי, חלה רק במקרה שבו ביהמ"ש
7 או הרשם מבקש לדחות בקשת רשות להתגונן ולא לקיים דיון אלא על סמך כתבי הטענות עצמם. לא
8 זהו המקרה שלפנינו. המקרה המתואר בשאלה מציין כי ביהמ"ש ביקש לקיים דיון. הוא לא הסתפק
9 בכתבי הטענות, הוא זימן את הצדדים לדיון. במקרה זה תקנה 205 לא חלה ואם בעל הדין, המבקשת
10 לא התייצבה לדיון, חלה תקנה 522 שקובעת שביהמ"ש רשאי לדחות את בקשתה אף בלא להיזקק
11 לטעמים מיוחדים שירשמו. יש כאן סטייה מהוראות של תקנות, מדובר בשאלה לא ברורה. דין
12 השאלה להיפסל או לחילופין לקבל את חלופה א' כנכונה.

13
14 **עו"ד טסלר:** לפי תקנה 14 לתקנות בתי המשפט לעניינים מנהליים, קיימת חובת הגשת עיקרי טיעון.
15 איני יודע איך להסביר לנבחנים למה וועדת הבחינות לא מגישה עיקרי טיעון. את זה היא בוחרת
16 לעשות ביום האחרון. אני שלוש וחצי שנים צופה מהצד, מעלה גיחוך. כל פעם נטענות אותן טענות.
17 אלה מצד אחד אומרים שלביהמ"ש אין יכולת התערבות. אלה מצד שני סותרים. ביהמ"ש בוחן לגופו
18 של עניין את הטענות. לפני שנה בדיוק ניתנה הלכת סובט, שם היא קובעת ששיקול דעת הוועדה הוא
19 אמנם רחב, אך לא בלתי מוגבל ובמקרים יותר מתאימים, יבדקו השאלות לגופן ומותב זה קבע זה
20 בעצמו בעת"מ 26162-06015. אני לא בא ללמד את ביהמ"ש על מה שהסתמך, כי הלכה זו לא שונתה.
21 מה שביהמ"ש העליון אומר שלביהמ"ש יכולת התערבות כשהוא מגלה שיקולים זרים. אם יש פגם
22 משפטי ואנו סיפקנו תשתית מספקת שהוא דבר הכרחי על מנת שביהמ"ש יתערב בעניין של טעות
23 בנייתוח המשפטי.

24 זנחתי את שאלה 61 מכיון שאני לא חושב שיש סיכוי שביהמ"ש יתערב בשאלת הפרשנות.
25 15 שנה אחורה רואים פס"ד שמתקבלים על פי טענות המשיבות. המשיבה מצויה היום בשלושה
26 השתקים שיפוטיים. מפנה לעיקרי הטיעון. שלושה השתקים שיפוטיים שהיא לא יכולה לטעון נגדו.
27 אני נמצא פה היום כי אני בטוח שאני הולך לפסול את שאלה 9. זו אחת הסיבות שהגעתי לכאן היום.
28 לא הגעתי לפני חצי שנה, לא לפני שנה ולא לפני שנתיים. אם נתחיל עם שאלה 9, הטענה כאילו חלה
29 תקנה 157 אינה נכונה לטעמי שכן מדובר בבקשה ולא בתביעה. עוד לא הגענו לשלב התביעה. גם
30 הטענה שאם נקבע דיון, תקנה 205ג' לא חלה, היא גם לא נכונה. הצדדים יכולים להגיע לדיון ובפתח

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמולג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 הדיון ביהמ"ש יכול להחליט שהוא לא חוקר אותו. אני לא אומר זאת מידע אלא מניסיון. אם נעייין
2 בתקנה 205ג', הסיפא שלה כוללת **שני תנאים מצטברים**. התנאי הראשון הוא שהדחייה צריכה להיות
3 מטעמים מיוחדים שירשמו ושנית, **הדחייה חייבת להיות על יסוד הבקשה בלבד**. על מנת שביהמ"ש
4 ידחה את הבקשה על יסוד הבקשה, כלומר על יסוד התצהיר, **התצהיר צריך לשמש ראיה כשרה**. מאחר
5 ובעל הדיון **לא התייצב לדיון ובחר שלא לנצל את יומו בימ"ש** אשר ניתן לו על ידי בימ"ש, התצהיר
6 שלו אינו משמש ראיה אלא אם ניתנה רשות מיוחדת מביהמ"ש. **משלא ניתנה רשות זו, הדחייה לא**
7 **יכולה להיות על יסוד הבקשה**. אין רכיב עובדתי שניתנה רשות להתיר את התצהיר בהעדר. במקרה
8 זה יש להתעלם מהבקשה **כאילו לא הוגשה** ואת זה אומר ביהמ"ש העליון כבר 45 שנה. מפנה לפס"ד
9 רע"א 4366/04. בדיוק אותו מקרה. דחייה, שום טעמים. פסה"ד המנחה עליו כולם מסתמכים הוא
10 רפאל מיני נ' נחושתן, ע"א 375/65. גם אורי גורן אומר זאת. מפנה לפס"ד 709833/05. אלה פסה"ד
11 המנחים. יכול להיות שהמשיבות טוענות שהנבחן היה צריך להניח נתון עובדתי שלא מוזכר בשאלה,
12 אבל היא פשוט בחרה לא להגיד לי. בתגובה שלו הוא רשם למעט עת"מ 26297-12-05. הוא לא תיקן
13 את הטעות. הוא בחר לראות בתגובה המקדמית כתגובה. הייתי פועל בדיוק כמוהו, הוא יודע שהוא
14 מצוי בהשתק שיפוטי. כל הטענות שהבאתי כרגע, הוא לא ענה עליהן במילה אחת. הוא מצרף פס"ד
15 שתומכים בטענה שלי שצריך רשות מיוחדת מביהמ"ש. הם בלי תצהיר כדין על הטענות שלי. ביהמ"ש
16 לא צריך לשמוע את התגובה שלהם.
17 בדקתי למה המילה טעמים מיוחדים שירשמו.
18 הנבחן אמור לקרוא את השאלה ולהבין מה רוצים ממנו. אם קוראים את השאלה, רואים **שמדובר**
19 **בהעדר התייצבות**. אם היתה רושמת בחלופה ב', מטעמים מיוחדים שירשמו **על יסוד הבקשה**, החלופה
20 היתה כשרה. **אבל זה לא מוזכר**. האם המשיבה יכולה לטעון שהנבחן היה אמור להניח פרטים שלא
21 מצויים בשאלה.
22 שאלה 39 – המשיבה לא חולקת ששורבבה המילה שאול. היא אומרת ששאל יכול לבקש הרבה
23 דברים. תמוה בעיני לשמוע טענה כזאת בוועדת הבחינות שאמורה לנסח על קוצו של יוד כל שאלה.
24 משלמים על זה כסף. למה כל שנה אנחנו מגיעים לפה על הדברים האלה? למה פעם אחת אי אפשר
25 לשבת, לשלם שכר טוב לניסוח בחינה. אם היא טוענת שבאופן היפותטי שאול יכל לבקש הרבה דברים,
26 אז גם יונה יכלה לבקש הרבה דברי. אם יש כאן התרשלות, צריך לתת להם באותות ומופתים שלהבא
27 ילמדו לנסח את השאלות. אם הם מומחים, שיהיו מומחים גם לזהות את הטעויות שלהם.
28 לגבי שאלות 51, 64 ו-65 הגשתי עתירה בידיעה שאני הולך לעשות פה שח מט. כשהגשתי את השאלות,
29 ידעתי מה הוא יגיד. איחוד הדיון רק תרם לו. האם צריך להיות משפטן כדי להבין שיש פה טעות?
30 שאלה 51 תשובה אחת היא בוחרת לבימ"ש בלי סמכות, תשובה אחרת היא בוחרת לביהמ"ש אין

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמזלג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

- 1 סמכות. א' מעידה שב' לא נכונה וב' מעידה שא' לא נכונה. לא ברור. שאלה 64 שחלופה ד' אומרת
2 השוטר רשאי לעשות בדיקת דם מזערית, חלופה א' אומרת לא רשאי. סותרות אחת את השנייה.
3 שאלה 65 חלופה ד' אומרת אפשר להעמיד לדין, חלופה א', אי אפשר להעמיד לדין. לוגית, תשובה
4 אחת לא נכונה. מה אומרות המשיבות? העובדות לא חד משמעיות. מה זאת אומרת? לא אתם צעקתם
5 20 שנה שצריך לבחור את החלופה הנכונה ביותר? אתם מנסים לתקן את ההתרשלות שלכם שלא
6 ניסחתם נכון את השאלה? היום אדם מייצג, הוא לא יודע מה זה תביעה נגרת.
7 נטלי עמר זו לא הסיטואציה כמו פה.
8 שאלה 77 – יש שם אחרי חלופה א' המילה ולא, מדובר בשתי קונוטציות שונות. אפשר לומר ולא
9 תחלופנה תקופת ההתיישנות ואפשר לומר ולא – תחלופנה תקופת ההתיישנות. זוהי הטעיה של
10 המבחן. צריך להיות משהו אחרי המילה ולא, או סימן שאלה, או פסיק. בפס"ד אשכנזי נאמר במפורש
11 שטעויות מסוג זה צריך לקבל חלופה א' שלא יהיה עיוות דין מסוים. מה שיותר כואב, שגם לזה
12 המשיבה לא הגיבה. היא הגיבה לטענות של אורי מזרחי לגבי שווא או לא שווא. לטענתי היא לא
13 הגיבה. לגבי שתי שאלות היא לא הגיבה לגביי. אני מבקש שאחרי שחברי יגיב, אשיב לו בחזרה.
14
15 עו"ד לנקרי: לכל הנוכחים כאן ברור שמדובר במשיבות מלומדות, כל שכן כאשר המקרא מצווה עלינו
16 להיזהר בכבודם של תלמידי חכמים. גם חברי המשיבה אינם חפים מטעויות ולראיה כחמישה אחוז
17 משאלות הבחינה, אם בפסילה אם בחלופה, תוקנו מיד לאחר תום הבחינה על ידי המשיבות בעצמן.
18 צריך ללכת על החבל הדק הזה. יש פה משיבות שהן לבטח מומחיות בתחומן ובצד זאת אינן חפות
19 מטעויות.
20 אנו מכירים את ההלכות הברורות בדבר היקף ההתערבות של ביהמ"ש. בג"צ קורינלדי התווה את
21 הדרך, בג"צ לוי בהמשך. בשנים האחרונות סובאח וכיוצ"ב. גם אם היקף ההתערבות של ביהמ"ש
22 מצומצם, עדיין קובעים בתי המשפט שבמשגים מנהליים אלו ואחרים, בוודאי שביהמ"ש יתערב
23 ואנחנו נוסיף שאם לא כן, נדמה עצמנו חלילה למשטרים במדינות אחרות, אנו לא שם לשמחתי. אנו
24 רואים את היקף ההתערבות של בתי המשפט המנהליים בשנים האחרונות כאשר מתערבים דה פקטור
25 בפועל.
26 ביהמ"ש כמו כל עם ישראל, ראה כמעין כאוס את מועד הבחינה האחרון שאופיינו במספר כשלים
27 אותם ציינו בעתירה, משם נקשור בפרשת לוטן עליה מסתמכות המשיבות חדשות לבקרים, כאשר
28 קובע ביהמ"ש שהנבחן אינו מוסמך להסיק, אין רמזים, מה שכתוב – כתוב. בנסיבות הללו דווקא
29 הכלל מדבר על החריגים וכל שכן, כאשר מדובר בנבחן במתוכנת רב ברירה, שכן עליו להיות מדויק

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמזלג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 להפליא, מגה מדויק כדי לא להביא את הנבחן לכדי סיטואציה אפורה. ככל שמדובר בשאלה פתוחה,
2 כללי הפרשנות נאמדים במשפך רחב יותר.
3 במלוא הכבוד שיש לנו לחברי המשיבה 2 והמשיבה 1, חברי טען במסגרת כתב התשובה על 4790
4 השגות שהוגשו במועמד הזה. חברי התכוון ל- 4700 שאלות ולא השגות כאורגן. דבר נוסף, דווקא
5 כמות ההשגות בלתי מידתית לשיטת המשיבות מלמדת בדבר הבעייתיות של הבחינה האחרונה
6 וכנגזרת מכך, על ההגנה הנדרשת מטעם ביהמ"ש. חישוב פשוט יצביע על כך שרק בעשר שנים אנחנו
7 נמצאים במימדים של כעשרים אלף מועמדים לעריכת דין שאינם צולחים את הבחינה של שאלות
8 שדרושות חידוד ו/או תיקון ו/או לעתים פסילה על ידי בתי המשפט השונים. לפיכך, אותה מטריית
9 הגנה נדרשת גם במועד הקיצוני שלפנינו, שאם לא כן, לא היו כללים ברורים בדבר היקף עבודתן של
10 המשיבות וזהו דבר מסוכן במדינה דמוקרטית. מפנה לפסיקה של בימ"ש מחוזי, ערעור שהוגש מטעם
11 המשיבות לא צלח, מפנה ל- 30985-12-12, כב' השופט שחם, מצטט.
12 הלכת אי ההתערבות, גם כאן חדשות לבקרים טוענות המשיבות בגין הלכת אי ההתערבות. נבקש
13 לחדד להן שאותה הלכה כבודה במקומה מונח, כמה הובא לאוויר העולם על מנת שביהמ"ש לא ינצל
14 את הידע המקצועי שיש לו בעתירה זו בשונה מעתירות אחרות למשל בסקטור הרפואי או בסקטורים
15 אחרים. אותה הלכה אינה מרסנת את ההתערבות השיפוטית ככל שקיימים משגים היורדים לשורשו
16 של עניין, כפי הורה על כך בג"צ קוריןלדי.
17 חברי טוען שהליך ההשגות הליך שאינו ברור כמדומני. ההליך קיבל את תוקפו בבג"צ קוריןלדי ב- 98.
18 גם אם אין הוראת חוק מפורשת, אבוי אם לנבחן או לנבחנת לא היתה אפשרות להשיג על עבודת
19 המשיבות. שנית, מפנה לקובץ מבקר המדינה מ- 2011, 2013, שם המבקר מכוון לדעת גדולים ואומר
20 שראוי שההליך כבר יחוקק. ואולם בצד זאת, הוא לא מוצא פגם באשר ההליך הזה עם השנים פועל.
21 למעשה זהו המעט שניתן לתת כדי לבקר את פעולתן של המשיבות בהעדר או בהתקיים טעויות בניסוח
22 השאלות.
23 אני ער לכך שבמועד הזה הוגשו כארבע עתירות. לפי מה שחברי כותב, דינן של 25 שאלות להיפסל.
24 בעניין הזה אסכים עם חברי. על אף הקושי החריג בבחינה, בשיטה, עם השנים, אנו לא סבורים שכל
25 שאלה יכולה לעמוד באמות המידה המנהליות כדי להביא לפסילתה ולכן בעתירתנו, ניסינו להביא
26 שאלות אשר חוסות בשני מישורים, חריגה מסמכות, סטייה מתקנה 18 והפן המנהלי הנוסף הן שאלות
27 של מתחם הסבירות בהתאם לפרשת בזק ואחרים, זהו ענף דו ראשי שמתחלק לטעות שבדין ולשיקול
28 דעת שגוי מטעם המשיבות. אלה הכללים המנהליים שלאורם אנו פועלים כדי לבוא ולדון בעתירות
29 מנהליות. אנו בהליך מנהלי.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמולג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

- 1 לגופן של שאלות – שאלה 9 – מרבית מהעותרים שלי, 16 מתוך 18. כאשר חברי כותב שבשאלה זאת
- 2 ענו כשישים אחוז נכונה, אני מרשה לעצמי להיכנס באותה הדלת שהמשיבות נכנסו. אחוז העוברים,
- 3 אנו יודעים שזה אינו נתון שאמור להשפיע בקבלת ההחלטות של ביהמ"ש. יש נתון אחד שהמשיבות
- 4 פספסו עת נכתבה השאלה. האם מדובר פה על הכרעה על יסוד הבקשה בלבד, תקנה 205 או למעשה
- 5 העדר התייצבות. לשיטתנו, וכפי שניתן להבין מהשאלה עצמה, מצטט. אי ההתייצבות הזו, משליכה
- 6 אותנו לתקנה 522 ולתקנה 157. על כן 205 היא תקנה ספציפית, לא חייבת לגבור כפי עמדת המשיבות
- 7 על הדין הכללי. הן מצויות באותו ארסנל בתקנות סד"א. ועל כן השאלה מדמה, שאלנו בחיטין והצענו
- 8 התשובות בשעורין.
- 9 העותרים בס' 42(9) לעתירה, הסתמכו על ע"א 8493/06, עזבון המנוח ציון כהן נ' הבנק הבינלאומי,
- 10 כאשר צטטו שם את משמעות ההליך עצמו. מבלי לפגוע במומחיותן של המשיבות, לקחו האחרונות
- 11 את הערעור הזה, ויצרו בו בסגנון חופשי כמעין מיקס של פרשנות. בעוד שמדובר שם על הליך שהחל
- 12 ומנוח שנתן תצהיר אך אינו יכול להיחקר עליו, לא הבנו איזו זיקה ניתן למצוא מאותו הליך לעניין
- 13 התייצבות. חזקה עובדתית היא שמנוח לא יכול להתייצב. על כן, הסיווג עצמו של התייצבות, של העדר
- 14 התייצבות לסמכויות רשם או שופט בבואו לדון בבקשה, הם אלה למעשה שגורמים או עשויים להביא
- 15 לפסילת השאלה או לחילופין הוספתה לחלופה א' כפי שביקשנו.
- 16 שאלה 14 היא שאלת סמכות. כפי שפתח חברי, תקנה 14 היא מנויה בחומר. גם פה והעיר על זה השופט
- 17 רובינשטיין למשיבות, מחד טוענות המשיבות שתקנה 18 היא בלבד התקנה המחייבת מבחינת היקף
- 18 החומר לבחינה, מאידך, ברשימת הסימוכין המומלצת, שמשגרת המשיבה 2 לפני הבחינה, טוענות
- 19 המשיבות זו איננה הרשימה המחייבת. אני סבור כי גם בעניין הזה לא ניתן לאחוז המקל בשתי
- 20 קצותיו. רשימת הסימוכין באה להרחיב על תקנה 18 ועם זה הנבחנים יודעים להתמודד. כאשר הוראת
- 21 חוק ספציפית אינה מופיעה שם, המשיבות טוענות לא אחת כי אותה רשימה איננה מחייבת. לא ראינו
- 22 מקרה הפוך לצערי. על כן, עיקר הקושי בשאלה 14 הוא המונח תביעה נגזרת שנשאר אוטומטית מחוק
- 23 החברות. בבואם של נבחנים לפתור שאלה מעין זו, עומדת להם לא יותר מדקה וחצי. למעלה מ- 43
- 24 עמודי בחינה אל מול 34 במועדים קודמים, הדבר מדבר בעד עצמו בעניין הלחץ. על כן כאשר הנבחן
- 25 רואה את המונח תביעה נגזרת בבחינה, המחיצה שמצויה אצלו במוח מפנה אותו לחוק החברות.
- 26 דווקא כאן נפנה להלכת לוטן המדוברת. אם הנבחן אינו אמור להסיק ואינו אמור לעסוק ברמזים, תנו
- 27 לו את המידע הדרוש. ההליך נגזרת השליך את הנבחנים ובצדק, למחוז אחר, שאינו מנוי בשאלות
- 28 שהמשיבות מוסמכות לשאול בבחינה.
- 29 שאלה 30 – אכיפת פסקי חוץ. נדרשת יכולת הסקה מרחיבת לכת מטעם העותרים. גם בזיקה להלכת
- 30 לוטן וכל שכן, כאשר קיימת חלופה מדויקת יותר. הדין הפרקטי, על כך שמדובר ביחסי משפחה, יגישו

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמזלג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

- 1 הצדדים בקשה לבימ"ש לענייני משפחה. גם לקליטתו של פסק חוץ, קיים הליך מסודר. זו איננה דרך
2 אוטומטית.
- 3 שאלה 39 – מצטרף לעמדת חברי. לא ברור לנו מה הסעד שיש למבקש. לא ברור שהוא יורש. מבקש
4 בשונה מדניאל שמבקש בעלות. ככל שמדובר בענייני ירושה, יש הליך מסודר איך מקיימים את צוואתו
5 של האב. העותרים אינם נדרשים ואינם נזקקים להסיק מסקנות בשאלה שהיא חד משמעית חסרה
6 בפרטים מהותיים כדי להגיע לפתרון נכון של השאלה. השאלה עצמה אינה קשה. היא מצויה בחומר.
7 לא ניתן במסגרת המסיחים שהם שמים בשאלות, להרחיב היריעה על המונח מסיח, לשאלות שבדין
8 שנשאבות מחוסר סבירות.
- 9 שאלה 52 – בניגוד לסימוכין ברשימת הסימוכין, מפנות המשיבות בס' 156 לכתב התשובה שלהן, לס'
10 4א' לחוק. נסלח להם שהן סטו. ציטטנו בס' 46.7 לעתירה, את דברי ההסבר בס' 5 לחוק הגנת ילדים.
11 אני מניח שהפעלתו של שכל ישר תביא למסקנה פשוטה, שהחוק חל על ילדים שהם קורבנות או עדים,
12 לבטח לא על ילדים שהם חשודים. לכן לצערנו, זוהי טענת סבירות או חוסר סבירות בדרגתה הקיצונית
13 ביותר. עם כל הכבוד, לא ניתן להתעלם מהטעות הקרדינלית שבשאלה ובסימוכין לה.
- 14 שאלה 57 – מעבר לפסילה בשאלה זו, אנו סבורים שחלופה ב' היא הקרובה ביותר, ציינו זאת בעתירה.
15 איננו יודעים ביוזמתו של מי, האם של הרשם או של בקשה שהובאו בפניו. אין כאן מחלוקת מינורית
16 לגבי פשרנות ס' 74ד' לחוק אלא השמטת פרטים מהותיים והדבר יפה שבעתיים במבחן במתכונת רב
17 ברירה.
- 18 שאלה 67 – שאלת סמכות. השאלה שבנדון עסקה בדין המהותי ולא בדין הפרוצדורלי. שם לדעתנו
19 נעוצה הטעות. נזכיר את פרשת עטאמלה, ביהמ"ש העליון, השופט רובינשטיין.
- 20 שאלה 78 – זו אינה שאלת פסילה. זוהי שאלת חלופה בלבד. לטעם העותרים חלופה ג' היא המדויקת
21 ביותר, כפי שצוין, רישא השאלה העוסקת בתנאים או בבקשה לעצור את משה לחקירה שאי אפשר
22 לקיימה אלא כשהחשוד מצוי במעצר, מנותקת מהסיפא ששוקת. לא מצוין לנו מהי הסיבה למעצר
23 או להארכת המעצר הנוספת ועל כן עמ"י 11-07-26260 צוין בס' 49(10) לעתירתנו, עושה סדר בין
24 הוראות החוק השונות כאשר הוא משליך את הסיפא של השאלה דווקא לס' 17ב' לחוק המעצרים
25 ומכשיר את חלופה ג' כחלופה נכונה. לא ניתן לשמור תיבות קרוב לחזה. היה על המשיבות לפרט ברחל
26 בתך הקטנה כי סיפא השאלה נעוצה בעניינים הקשורים בצרכי חקירה שאי אפשר לקיימה אלא
27 כשהחשוד נתון במעצר, שאז תשובת המשיבות היתה נכונה ועל כן, אנו מבקשים לקבוע כי חלופה ג'
28 היא הנכונה ביותר בשאלה דן.
- 29

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמולג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 מר מזרחי: כשמוסיפים פסיק לבד, או את המשמעות שלך של כך אתה מבין את השאלה, אומרים לך
2 להיצמד לשאלה בלבד ולא לדברים צדדיים. כשאתה נצמד לשאלה, אומרים לך לא להיות מקובע.
3 אנחנו כיוונו לדעת גדולים. ביהמ"ש עשה זאת אחרינו. לקח את העתירות ושילב אותן ביום אחד.
4 אנחנו לקחנו ארבע עתירות כדי שלא נהייה אחד על השני. מה לעשות שכל העותרים צודקים. עו"ד
5 וקסלר אמר הפעם תערתו על 25 שאלות, מה יהיה בפעם הבאה? 100 שאלות? היא הנותנת. מגיעים
6 לכך עותרים וטוענים את הטענות אחת על גבי השנייה וביהמ"ש בחלקו מקבל, בחלקו דוחה להחלטה
7 של בעוד חצי שנה. אני מבין שביהמ"ש לא יכול להוריד 10 שאלות. בפעמים קודמות ביהמ"ש נזקק
8 לשאלות האלה. אמר שהעותרים צודקים אבל ניתן להם בחצי תאוותם בידם.
9 שאלה 15 – שאלה עם נתון חסר. המשיבות כתבו והם מודים באמת, הם אנשים ישרים. "נדמה כי
10 העותרים אינם מתאמצים לחסוך מזמנו היקר של ביהמ"ש...". הם טוענים שיש חלק גדול מהשאלות
11 שהם זועקים לשמים. הם מגנים על אלה שכותבים את השאלות, הם מודים באמת. שאלה 15 נתונה
12 לפסילה. ברור מאלי, הלשכה מדברת ששאלה א' היא הנכונה. אין סתירה בין מה שהם אומרים למה
13 שאנחנו אומרים. הן מתייחסות בעיקר לסוגיה הראשונה שאין בה סתירה. ברור שהשאלה הזאת
14 מיועדת לפסילה מאותם טעמים שקודמי העלו. התעלמות המשיבות מתנאים הכרחיים. גם
15 כשמגישים שאלה, לא יכול להיות ששימו מקלות בגלגלים, מקלות שרק נביא יכול להבין מהו המקל
16 הנכון שרוצים להכשיל בו.
17 שאלה 30 – מדובר בפסק חוץ. אין התייחסות לתנאי האחרון למשיבות. רוסריו לא ביקשה אבהות.
18 ביהמ"ש לא נתבקש לדון באבהות. המחלוקת היא לא על ההכרה בריקנדו כאב. ביהמ"ש נדרש לאכוף
19 את פסה"ד, לאשר פס"ד ברזילאי. לביהמ"ש נותר רק או לפסול את השאלה או לקבל את א'.
20 שאלה 42 – מועמדת לפסילה באופן מאוד ברור. מדובר פה בסה"כ בדבר פעוט. אנו מתבקשים לחשוב,
21 להביא מהבית. מובן שההודעה של שרית נמסרה לבעל בלבד, עדות שמיעה, שרית לא מעידה. איפה
22 כתוב שיש כתב. המשיבות קבעו שרק מה שיש לך מול העיניים כזה ראה וקדש ולא כזה ראה וחדש.
23 אני מייצג לא רק את השמונה אלא את כל העותרים. נכון שקרוב לחמישים עותרים נמצאים בכל
24 העתירות, אבל יש הרבה עותרים שאומרים שיש שופטים בירושלים, לא יכול להיות שמישהו יכתוב
25 שאלות עם תשובות מכשילות. למה? כדי להראות תחרות? מי מכשיל יותר?
26 שאלה 42 – גם המשיבות אומרות "הנבחן אינו רשאי להוסיף נתונים שאינם בשאלה". זה מתייחס
27 לשאלה 78 אך קשור לכל השאלות. יכול להיות שביהמ"ש יחתוך את החבל, אי אפשר להחזיק את
28 החבל משתי קצותי. שאלה 42 מיועדת לפסילה.
29 שאלה 55 – אנו מדברים על כך שב' וגי' נכונות, הלשכה מדברת על ד'. המשיבה מודה בס' 51. מישהו
30 יכול להגיד למה מתכוון המשורר? לומר פעם אחת תדבק במה שכתוב, פעם שנייה תמציא ממה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמולג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 שכתוב. מדובר פה בדיני נפשות ולא בענייני קניין. מדובר על השמטת מידע ולדאבוננו כך זה שזור עוד
2 בשאלה 55. לכן, אנו יודעים, הדבר פורסם, מה שמנחה את המשיבות זה למנוע הצפת המקצוע. לא
3 משנים את כללי המשחק באמצע המשחק. שאלה 78, אנו פוסלים את השאלה וגם ב' ו- ג' מתקבלות
4 על דעתנו. כל כך הרבה עותרים נוגעים באותן טעויות של המשיבה. של מכיני השאלות. 78 זו
5 אינפורמציה חלקית. זה גובר על ההשמטה האין סופית מהמבחן. מבחינתנו ביהמ"ש יכול לומר ורואה
6 זאת שלאורך כל הדרך יש השמטת מידע מהמבחן.
7 אני מודה לביהמ"ש על התערבותו, לי לא היה כלים להיכנס לנט המשפט וביהמ"ש ביקש מהמזכירות
8 לתת סיוע מקסימאלי.
9 ביהמ"ש צריך לשים לנגד עיניו תופעה ידועה שרצה במשך 3 השנים האחרונות. יש מגמה לסנן ולשים
10 על פתח הלשכה דלתות ברזל כדי שלא יכנסו. מי שחזק, יישאר במקצוע, מי שלא חזק, שיחפש מקצוע
11 אחר. לא יכול לשים מסננת בלי חורים. ביהמ"ש דן כרגע לא בשאלות, לא בתוכן השאלות, בדיני
12 נפשות. את זה ישים ביהמ"ש לנגד עיניו. אנשים פה לא רק השקיעו שעות ימים ולימודים, לא רק את
13 שנת התמחותם, לא רק 3 – 4 חודשים בבית, אני ישבתי 15 שעות כל יום, לבוא למבחן ולראות
14 שמתעתעים בך, מדוע? מבקשים ממך הכנס ידך לכיס והבא רעיון מהבית, למה? מה עשינו? אנחנו
15 פושעים? מכנים אותנו בתקשורת כאילו אנו מקבצי נדבות, לא, טרחנו על כך.
16
17 עו"ד וקסלר: ברמה הכללית, אנו לומדים עד כמה בתי המשפט צריכים להיות נוקשים בשאלת
18 ההתערבות. ביהמ"ש ימצא עצמו כותב פס"ד על מאה שאלות, אני לא חושב שמערכת המשפט צריכה
19 להיות שם. הלכת סובאח חזקה את זה. השופט מלול אמר לא להתערב בכלל והשופטים שהתערבו
20 התערבו בשאלת סמכות בלבד. לא רק שזה לא מחדש הלכה או משנה הלכות ישנות, זה מחזק את כל
21 ההלכות הקודמות.
22 בתוך כתבי הטענות אמנם ביהמ"ש לא נוהג להקנות לזה חשיבות יתרה, אך בכל זאת, עולות טענות
23 על שיקולים זרים ועל פגמים כלליים הנוגעים לעבודת המשיבות. אם הבחינה נגועה בשיקולים זרים,
24 יתכבדו העותרים ויעתרו לפסילת הבחינה. אם הם יעשו זאת, כולם יצטרכו להיבחן שוב. העותרים
25 מבקשים לאחוז החבל בשני קצותיו. הם רוצים לפסול שאלה שנוחה להם.
26 שאלה 14 – הטענה היא שאמנם פטור מאגרה זה סדר דין אזרחי, אך הוא נוגע לתביעה נגזרת. לשיטתם
27 לא בחומר. כל סדר הדין האזרחי עליו הותר לשאול, נוגע לעשרות סוגי הליכים, מאות סוגי הליכים
28 שלגופם הם לא בחומר, סד"א שלהם לא בחומר.
29 לגבי שאלה 9 – ראשית, מכיון שזו טענה שעלתה לראשונה בעיקרי הטיעון, לא יכולתי להגיב עליה
30 מראש. הפסיקה שהביא חברי מהשופטת ארבל, היא מלפני תיקון תקנה 205 והיא מתייחסת לתקנה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמולג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 בנוסחה הקודם. הפסיקה מרע"א 4366/04 היא לפני התיקון. השופטת ארבל בפס"ד מאוחר יותר
2 באותו פס"ד עזבון המנוח ציון כהן, הצטרפה לכל השופטים, מצטט. אם אנו מסתכלים על פס"ד כהן,
3 גם הטיעון של חברי טסלר שמדבר על התצהיר, נשען על תקנה 522. פס"ד עזבון המנוח ציון כהן, עוסק
4 באבחנה בין 205ג' החדשה ותקנות נוספות לבין 522. הוא אומר בפירושו, מה שכתוב ב- 522 לא חל על
5 205ג'. פסה"ד מזכיר את תקנה 522. מצטט. המשמעות היא שצריך טעמים מיוחדים. בפס"ד עזבון
6 המנוח ציון כהן הוא היחיד שנוזכרו כאן שהוא מאחורי התיקון. גם אם היתה הלכה קודמת, הוא שינה
7 אותה. אין שום יסוד להבחנה הזאת אם נקבע דיון או לא נקבע דיון. לשון התקנה ברורה, היא לא
8 מבחינה בין מצב שנקבע דיון למצב שלא נקבע דיון.
9 שאלה 67 –

11 **ביהמ"ש:** האם האמור בתקנה 18(7) איננו מתייחס רק לתאגידים?

13 **עו"ד וקסלר:** התקנה גם עוסקת בתאגידים.

14 אין שום הכרח לקרוא את סעיף המשנה של תקנה 18.7 של נושא שהוא כולו כפוף לתאגידות. לראיה,
15 גם בסעיף 3 תקנה 18 יש שני נושאים שונים. גם בסעיף 5 ישנם שלושה נושאים וכל אחד עומד לפני
16 עצמו. זה לא שהכונס נכסים הוא דווקא בהוצאה לפועל. ותקנה 7 ההתחלה היא תאגידים ואחר כך
17 אנחנו הולכים להליכי פירוק, רישום שעבודים וביטולם. רישום שעבודים הוא נושא שעומד לפני עצמו.
18 גם במילים רישום שעבודים, גם אם היינו מקבלים את ההנחה שמדובר בשעבודים. עוד טענות
19 שעולות, אני הפניתי בכתב התשובה. יש טענה שחוזרת על עצמה וצריך להתייחס אליה. העותרים
20 תמיד אומרים פרוצדורה בלבד, וזו נסתרת מחוק לשכת עורכי הדין. המבחן הוא במבחנים מעשיים.
21 אני הפניתי לפסק דין בו בית המשפט העליון קבע שחלק מאי ההתערבות שלו זה גם בשאלה מה זה
22 מקצוע מעשי ומה לא. גם פה שיקול הדעת הוא לוועדה הבוחנת. בתוך תקנה 18 אנחנו רואים דיני
23 ראיות, תוך שימת דגש על ההיבט המעשי, אבל כולן דיני ראיות. אנחנו מכירים את הפסיקה על
24 עקרונות המיסוי שקשורים במקרקעין שבית המשפט בפירוש קבע, שלמעשה כ נושא המס פטור במס
25 ומה חייב במס נכנס לבחינה, ומה שלא נכנס זה שומה ספציפית. כלומר, קו הגבול הוא לא בין
26 פרוצדורה לבין מהות, אלא בין מקצועות מעשיים והניסוח הספציפי של המילים בתקנה, והמילים
27 בתקנה הם רישום שעבודים וביטולים ולא סדרי רישום שעבודים, ולכן הנושא הוא לא רק סדרי
28 הרישום, אלא הוא רישום כנושא. השאלה היא שאלה על רישום, משום שהשאלה אומרת שפלוגי יצר
29 שעבוד ורשם אותו ביום אחד ואלמוני ביום אחר ומה יקרה עם הרישום הזה, מה תהיה תוצאת
30 הרישום.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמזלג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 לגבי שאלה 52, הראיתי מתוך סעיף 2 לחוק, חוק הגנת ילדים חל על ילד חשוד וכאן אני מבקש לתקן
2 טעות סופר בכתב התשובה – הסעיף שאני מבקש להפנות אליו הוא 4 ה ולא 4 א – שאומר: "ילד
3 החשוד בביצוע עבירה...". אין ספק שמדובר בילד חשוד. אתן דוגמא, אם נניח מצב שבו ילד חשוד
4 בביצוע מעשה סדום בילד באופן אלים, אם מצד העבירה הנלווית שבחבלה, ואם בעצם המעשה, אין
5 בסעיף את הסייג שהעלו חבריי. כל הרציונל פה הוא שהילד לא מעיד ולכן צריך לתעד את עדותו
6 בווידאו. גם ילד חשוד לא מעיד לפי סעיף 2 ולכן אין ספק שתשובת הועדה נכונה.
7 לגבי שאלה 77, אשיב שסעיף 219 לכתב התשובה שלי עונה לשאלה שלו. מדובר שם על ולא. לגבי
8 הנושא של הפיסוק, הבחינה עוברת בחינה לשונית, העורכת הוסיפה סימני פיסוק וכך צריך לכתוב את
9 המשפט הזה בעברית. אני לא לשונאי ולכן יש לוועדה עורכת לשונית.
10 לגבי שאלה 78, לא מדובר על מקרה חדש או אחר, אלא על המשך החקירה. מה שחברי מבקש, זה
11 שאנחנו נבין שלקראת תום המעצר פונים חוקרי המשטרה ומבקשים להאריך בעילה אחרת, מהיכן
12 נולדה העילה האחרת? אסור להוסיף נתונים שהם, אבל המילים "לצורך המשך החקירה..." מעידים
13 על כך שזה אותו נושא מקודם.
14 לגבי שאלה 39, הראיתי בכתב התשובה, קודם נראה את תוכן השאלה. לפי תקנות סדר הדין האזרחי,
15 יורש הוא מי שיכול לגשת להמרצת פתיחה בבית המשפט. וזה כתוב כמה פעמים. כתוב שאדם הטוען...
16 רשאי לפנות בהמרצת פתיחה. אפילו אם אין צו לקיום צוואה. ניקח את שאול בחזקת טוען שהוא
17 יורש, ניתן לפנות לביהמ"ש בהמרצת פתיחה. שלושת המסיחים האחרים לא נכונים. כמו שאמרתי
18 בכתב התשובה, דוגמא טובה למה ששאל יכול לבקש מבימ"ש מחוזי, הוא יכול לטעון לצו הצהרתי.
19 השאלה לא ביקשה מהנבחן להיות זקוק לנתון הזה של איזה סעד כדי לעלות עליה. נבחן שידע שאי
20 אפשר למנות מנהל עיזבון בסד הצהרתי, ידע לענות נכון. אוהבים תקוף כאן את מבחן רב הברירה.
21 נושא הלמינציה, לפסול תשובות, היא דרך מוכרת להתמודדות עם מבחן כזה. אין ספק שעל דרך
22 הלמינציה היו מגיעים לתשובה ד' ומבינים שלא חייב להגביל סעד ספציפי.
23 ככל שביהמ"ש רצה להציע לוועדת הבחינות לשקול את עמדתה ביחס לאלו מן השאלות, אין שום
24 בעיה טכנית בחזקת יכולת בסיכום הדיון להציע את זה, תוך מספר ימים בודדים, ככל שביהמ"ש
25 יגדיר, תינתן תשובה לכאן או לכאן.
26
27 עו"ד דקס: לגבי שאלה 67, חברי טען שיש פה 2 רישומים, אחד קודם ואחד מאוחר ואז הוא שאל מה
28 קורה עם הרישום הזה. התשובה היא, שהרישום נשאר. שיעבוד יכול להיות רשום רק שהוא לא יהיה
29 ראשון במדרג. זו בדיוק התשובה, זו ההבחנה בין רישום לבין התוקף שלו. אין קורלציה בין התוקף
30 לבין הרישום.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמזלג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 לגבי שאלה 52, לא ניתן לקרוא עובדות לשאלה שלא כתובות בה. עם כל הכבוד הראוי, מדובר בעבירת
2 אלימות. בעיברה כזו החוק יחול רק אם הילד הוא קורבן.
3 עם כל הכבוד לתקנות, הן לא יכולות לסתור הוראות חוק. מדובר בהוראה נורמטיבית. סעיף 39 לחוק
4 הירושה קובע שאין לבקש זכויות בכוח טרם ניתן צו הצוואה. לא כתוב מה שאלו מבקש, מה הסעד
5 המבוקש ולדבר משנה תוקף כדי לקבוע את הסמכות.
6
7 עו"ד לנקרי: אני חושב שיש פה חידוש מרענן, ואין לי אלא כדי לברך על סיום טיעוניו של חברי על כך
8 שהוא יברך הצעת ביהמ"ש לגבי שאלות שהוא רואה כנכונות לפסילה. אנחנו סבורים שהמשיבות,
9 לכשעצמן, מבינות את מצבן בעתירה.
10 בנוסף, טען חברי לגבי התערבות בשאלות סמכות. אני מפנה לסעיף 22 וסעיף 25 בעתירתנו, בג"ץ 389,
11 בבג"ץ 1743/09 מצטט,
12 לגופן של שאלות, שאלה 9 – אני חושב שהשאלה המרכזית היא על מה מדובר. על היעדר התייצבות,
13 בשעה שכתוב ששירה לא התייצבה מושלכים הנבחנים למה הדין בהיעדר התייצבות. אני חושב שגם
14 עיזבון ציון כהן שהועלה מדבר על מעשה אחר, ואני חושב שגם בית המשפט אמר זאת באבחנה מאוד
15 נכונה. השאלה המרכזית לפתרון נכון של שאלה 9, היא העדר ההתייצבות. השאלה לא מנוסחת נכון
16 בפגם העולה בחוסר סבירות.
17 לגבי שאלה 67, אני חושב שדי לקרוא את תקנה 18 7 כדי להבין למה היא מתייחסת. זה טיעון שלנו
18 לגבי העניין של אדם פרטי ולא חברה, תאגיד וכיו"ב. סעיף 48. 8 לעתירה, היא טענה חלופית כי אנחנו
19 טוענים שיש פה שאלת סמכות. אנחנו מעלים את העניין שתקנה 18.7 לתקנות מדברת או מורה על
20 אורגנים ולא על אנשים פרטיים ולכן גם מסיבה זו ובהקשרם של דברים אלה, יש להורות על פסילת
21 השאלה. זו טענה חלופית לטענת הסמכות.
22 לגבי שאלה 78, עם כל הכבוד לחברי, הוא אומר שאם עצמו בענין מסוים אז בשאלה 78 ככל הנראה
23 תהיה נובעת מאותה סיבה. והתשובה היא, לא בהכרח. יכול להיות שאדם נעצר בגין חשד לשיבוש
24 והמשך המעצר שלו יתבקש מסיבה אחרת. אנחנו לא ממציאים כאן את הגלגל.
25 אני חושב שיש לפני ביהמ"ש 25 שאלות. הדבר מעיד על קושי מסוים, חריג ויוצא דופן בבחינה. אינני
26 סבור שכל השאלות ברות פסילה, משום שלא כולן מתכנסות, חוסות בתוך ענף המשפט המנהלי ולכן
27 הגם שהשאלות יכולות להיות מעולות, לא כולן מתאימות להידון בבית משפט זה.
28 יש פה ציבור, שבראיה שלנו זה ציבור "מלח הארץ" אנחנו מתוודעים להם, שביקשו סך הכל להתפרנס
29 בכבוד, בשם חופש העיסוק, בשם הרגשת השליחות. אין מדובר פה בציבור חלש או מוקטן, אלא בדור
30 העתיד של מדינת ישראל שמבקש לרכוש השכלה כדי לא להיות מוטל כנטל על החברה. אמנם זה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמולג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 הפורום שאיננו נאות לדיון בעניין הזה כאן, אבל זה עניין שחשוב וראוי לציין. בעוד ששיטת הבחינות
2 ממשיכה להיוותר במתכונתה הנוכחית, לא נותר אלא למעשה להשתמש בכלים שהמשיבות בעצמן
3 משתמשות. פסילה פרטנית של שאלות. לפיכך, ככל שחלילה בית המשפט לא יתערב ויורה על פסילתן
4 של שאלות ואו קבלת חלופה נוספת, ניוותר עם משיבות מנהליות שאינן נתונות לכל אכיפה ופיקוח
5 שיפוטי וזהו דבר מסוכן במשטר דמוקרטי.

6
7 **מר מזרחי**: ראשית, אני שמח על השינוי, ממה שאני מכיר ומה שהספקתי לקרוא בשנים האחרונות,
8 ההצעה של המשיבות היא טובה מאוד. אם במידה וביהמ"ש יקבל את בקשת המשיבות לברור את
9 השאלות הטובות בעיני בית המשפט ולקחת בחשבון שיש בחינה בעל פה ב-18.2.
10 אני רוצה לחזק את הדברים, ולהעביר את התחושות לבית המשפט מפי מי שאינו עורך דין. מי שנמצא
11 בצד הזה וממתין לתשובות בית המשפט, בכל השנים הקשות ונדרשות ללמוד את החומר, מתבקש
12 ביהמ"ש לקחת את זה לנגד עיניו, כי אחרי הכל על פי מה שביהמ"ש יקבע, אני מקווה שיהיה שינוי
13 בשאלות, לא רק לשוניות אלא יהיה שינוי מהותי שידעו שיש עניין שלא חורגים מסמכות ויש תקנות.
14 את הדברים האלה יש לקחת לתשומת הלב כי מדובר בדיני נפשות.
15 השאלות גבו משנה לשנה. השאלה יהיו 45 עמודים, לעומת 32-30 עמודים. השאלות הן לא רק
16 ארוכות, אלא הן מסיחות את הדעת בצורה של לשים מקלות בגלגלים, ובלבד שהנבחן יהיה מתוסכל
17 מיד עם השאלה הראשונה.

18
19 **עו"ד טסלר**: אני לא הגעתי היום כדי לייצר אפתיה או להתחנף, אני באתי לקחת מה שמגיע לנו. הצד
20 השני בזה נכשל. אני לא צריך את כל השאלות, אם המשיבה תרצה לבוא לפשרה אני אשמח. ברגע זה
21 נעבוד על פי השיטה האדוורסרית, אבקש שיירשם שהוא לא הגיב לטענה שלי שהוא מצוי בהשתקים
22 שיפוטיים. הוא לא הגיב לטענתי למה הוא לא הגיב לטענות העתירה שלי? למה הוא רשם "למעט
23 העתירה שלי" אף על פי שביקשתי שגיב. **הוא לא ענה לטענה שלא הוזכר רכיב עובדתי שבית משפט**
24 **היה צריך לתת רשות מיותרת להתרת התצהיר, ושהדחייה לא הייתה על יסוד התצהיר בלבד. בנוסף,**
25 **הוא הפנה לפסק דין ציון, אבל מה למעשה הוא אומר? הוא אומר האם מוצדק לא להתיר תצהיר**
26 **ביניים. אני לא מתכחש לכך שביהמ"ש יכול להתיר זאת, אבל בשביל זה צריך לרשום את זה בשאלה.**
27 אני לא אמור להניח את זה על דעת עצמית. אם אתה רוצה ללכת לפי החריג לכלל, צריך לכתוב זאת.
28 בגלל שמדובר על טעות הוועדה והיא לא מוכנה להודות בטעותה, צריך לפסול את כל השאלה. אי
29 אפשר שאנשים בעתיד יבואו לפתור שאלות לדוגמא יתלבטו כל כך בין א' ל-ב'.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמזלג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

1 לגבי שאלה 39, למה הם לא מודים שהתראשו, ומפה נתקדם? הוא טען שם דברים בנגידו להשתקים
2 השיפוטיים, שאני אמור להניח עובדות, הוא מבקש לעשות איפה ואיפה. הוא יבוא לנו עם הטענה
3 הזאת בעתיד, עכשיו הוא מבקש מביהמ"ש לא להתייחס לטענות הקודמות שלו. צריכה להיות
4 אחידות.

5 בשאלה 77, שהוא אמר שהוא ענה לטענות שלי, אני חוזר ואומר שהוא לא ענה. אם אין פסיק או סימן
6 שאלה אחרי המילה "ולא", המשפט שונה לגמרי. הוא אומר שיש עריכה לשונית, אני לא מאמין לכך.
7 לגבי שאלה 51, 64 ו-65 – הייתה לו אפשרות תגובה, הוא בחר שלא לענות לה. גם פה הוא לא הגיב
8 לטענות שלי. אני לא מאשים אותו כי הוא באמת נמצא בהשתק שיפוטי.

9 הבחינה הזאת במחזור הנוכחי לא הייתה קשה, אלא הייתה בחינה קלוקלת לכל דעה. הרגשתי שליחות
10 לבוא לביהמ"ש כי ראיתי שיש עיוות דין מסוים בחלק מהמקרים. את חלק מהמקרים הצגתי כאן.
11 בחלק מהדברים לא העזתי לפנות. במקום שיש טעות בניתוח המשפטי לא צריך לפחד לתת פסק דין,
12 גם לגבי ניסוח רשלני. צריך להבהיר להם שצריך לכתוב את השאלות כמו שצריך. למה אני יודע שאני
13 אופיע שוב בעוד חצי שנה? אני מבקש הלכה אחת פעם אחת, לומר להם לכתוב את השאלון כמו שצריך.

14
15 עו"ד וקסלר : בכתב התשובה כתבתי לאיזו עתירה מתייחסת התשובה שלי.

16
17 ביהמ"ש : מאחר והמשיבות העלו את השאלה האם לביהמ"ש קיימת המלצה כלשהי, אציין בקצרה
18 מבלי שיהיה בכך להביע עמדה או אמירה באשר לסיכויי קבלת איזו מן העתירות, או קבלת את עמדת
19 העותרים ביחס למי מן השאלות, כי בדעתי לתת פסק דין שיתייחס לחלק מהשאלות ולא לכולן וכי
20 מבין השאלות שנראה לי שהן מצריכות התייחסות ואולי גם חשיבה מצד המשיבות, ניתן למנות את
21 שאלות : 67, בהיבט של חוסר סמכות בכל הנוגע לשאלה האם ניתן לכלול במסגרת תקנה 18 (7) עניינים
22 העוסקים במשכון שנרשם על נכס של אדם יחיד, ולא שעבוד נכסי חברה ; שאלות 9, 39 ו-52 (במישור
23 של חוסר סבירות), כאשר שאלה 9 מעוררת את הקושי הגדול ביותר. מובהר כי אין בכך כדי להביע
24 עמדה באשר לתוצאת, אלא לנקוב באופן לא מחייב במחשבות שעולות כעת.

25
26 עו"ד וקסלר : ככל שתהיה לי הודעה להודיע, אודיע אותה עד ליום 4.2.16 בשעה 12:00.

27

28

29

30

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17658-12-15 לבבי ואח' נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 23028-12-15 אמזלג ואח' נ' עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 26297-12-15 טקה ואח' נ' בישראל ואח'
עת"מ 48594-12-15 אגא מזרחי ואח' נ' וועדת הבחינות הדין

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

נדחה לעיון ולמתן פסק דין.

ככל שתימסר הודעה, מאפשר לב"כ העותרים להגיב להודעה עד ליום 4.2.16 בשעה 15:00.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ו, 01/02/2016 במעמד הנוכחים.

ארנון דראל

ארנון דראל, שופט

12

